

Dr. Atzél Elemér, Csecsinovics

(Kemenesmagasi, Vas m. 1888. IV. 10. - Budapest, 1954.XII.16.)

gyógyszerész, orvosdoktor, jogi doktor, egyetemi magántanár, majd rendkívüli tanár.

A Komárom megyei Guta Órangyal gyógyszertárában volt gyakornok, majd → Laib Rezső bösi gyógyszertárában volt segéd. A budapesti tudományegyetemen 1911-ben gyógyszerészi oklevelet szerzett. Pályáját fővárosi gyógyszertárakban kezdte. Közben beiratkozott 1912-ben az orvosi karra, ahol 1917-ben orvosdoktori diplomát szerzett. A Népjóléti Minisztériumban titkári állásba került, ahol 1920-tól a Gyógyszerészeti osztályon működött. Közben 1921-ben a budapesti jogi karon államtudományi oklevelet és jogi doktorátust is megszerezte. Ezt követően miniszteri titkár volt.

A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1926-ban egyetemi magántanárrá habilitáltak. A Belügyminisztérium osztálytanácsosa, majd 1933-tól pedig az egészségügyi és rendészeti osztályát vezette 1944-ig. Közben a Pázmány Péter Tudományegyetem rendkívüli tanára lett 1935-ben. Sokat fáradozott a gyógyszerésztársadalom érdekében. Törvénybe foglalta a korabeli egészségügyi rendeleteket és szerkesztette az „Egészségügyre vonatkozó törvények és rendeletek gyűjteménye”- köteteket. Ő koodifikálta a Gyógyszerészek Jóléti Alapját létrehozó 1935. évi III. törvénycikket.

Éveken keresztül oktatta a gyógyszerészhallgatókat a gyógyszerészi jogszabályokra, de 1948 tavaszától már nem engedték tovább tanítani. Sírja a budapesti Farkasréti temetőben van.

Főbb munkái:

1. Az egészségügyre vonatkozó törvények és rendeletek gyűjteménye. Bp. 1928-1934 (3. köt.),
2. A magyar egészségügyi közigazgatás kézikönyve. Bp. 1937-40.,

Irodalom:

1. Gulyás Pál: A m. írók élete és munkái. I. Köt. 92-93.,
2. M. Életrajzi Lexikon. IV. köt. 24.,
3. Révai Új Lexikon. I. Köt. 715-716.,